

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

Zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

TISKOVÁ ZPRÁVA

MUŽIZMUS

Kurt Gebauer

Vernisáž: **16. 6. 2016 v 16:16 hod.**

Termín výstavy: **16. 6. - 28. 8. 2016**

Místo konání: **Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě, Komenského 10, Jihlava**

Kurátor: **Radek Wohlmuth** (radek.wohlmuth@seznam.cz)

Mužizmus kontra zbytek světa

Sochař Kurt Gebauer se obecně lidskou problematikou ani pomyslnými váhami mezi maskulinním a feminním principem a jejich dopady na podobu a osud světa nezabývá poprvé. Naopak je to jedna z otázek, které jeho tvorbu provázejí celá desetiletí a vyjadřuje se k ní průběžně, takže se dá tvrdit, že patří mezi jeho klíčová témata. Zajímavým způsobem se nad touto problematikou zamýšlel například v roce 2003 při výstavě *66,66 % ženskosti* v Galerii města Plzně, kdy se krátkou úvahou pokoušel určit, jaká dávka „mužnosti“ je ještě pro život člověka a společnosti neškodná. Jako hraniční tehdy uvedl třicet procent a sám o sobě začal tvrdit, že je sedmdesátiprocentní ženou, takže ideální muž. Už z této poznámky je zřejmé, že Kurt Gebauer není podle všeho příznivcem absolutních čísel a extrémních řešení.

Dokázat to ostatně může i jeho výstava *Mužizmus* právě proto, že se prostřednictvím několika vizuálních zkratk a zastavení zabývá výhradně teritoriem utvářeným „samčími“ prioritami. Jejím významovým protipólem a genderovým zrcadlem je projekt *Matice země*, který synchronně probíhá ve Východočeské galerii v Pardubicích. Obě výstavy mají charakter výběrové tématické retrospektivy, takže z konkrétního úhlu pohledu remixují práce Kurta Gebauera napříč časem, aby jejich výpověď byla pokud možno co nejkomplexnější a z toho důvodu také přesvědčivá.

Jihlavská výstava *Mužizmus*, koncipovaná přímo pro prostor galerie, má podobu pěti samostatných zastavení, která je možné chápat jako drobné sondy do maskulinního genofondu, jakési majáky mužského modelu chování, uvažování a pohledu na svět. Není tedy divu, že je trochu zaujatá, trochu konfrontační, trochu silácká.

Vzhledem k povaze tvorby tohoto sochaře, který se ovšem stejně svobodně a jistě vyjadřuje i pomocí kresby, fotografie nebo intervencí do veřejného prostoru zřejmě nepřekvapí ani ironizující nadsázka, kritický charakter, stejně jako symbolická povaha jednotlivých prací. Je ovšem typické, že u něj nejde jen o plané vizuální lamentování. Právě větší časové rozpětí exponátů, vnáší do hry také práce reagující na zcela konkrétní události ať už životní, jako je třeba vojenská služba, nebo reálně politické z nedávné minulosti, například válečný konflikt v Jugoslávii, a téměř dokumentárně demonstrují nepoučitelnost, s jakou se „mužské“ lidstvo prodírá dějinami. Nebyl by to ovšem Kurt Gebauer, aby se uměleckými prostředky nepokusil přinést také řešení, jakkoli má samozřejmě dvojsečnou formu nepokojné vizuální otázky či nelehké osobní volby.

Výstava *Mužizmus* má ve shodě s výstavními koncepcemi 90. let podobu provázané instalace, kdy jeden prostorový obraz volně navazuje na druhý. Ve druhém plánu je tedy možné ji vnímat jako svého druhu cestu. Na ní je možné proklouznout přerostlým hlídkujícím trpaslíkům, narazit na predátory v mořské hlubině, ale také potají sledovat křivky ženského těla. Je typické, že každá road-movie má kromě začátku také svůj konec. Kurt Gebauer jich ohledně *mužizmu* nabízí hned několik. Vybrat si ovšem musí každý ten svůj. Ostatně, takové řešení je zcela v intencích tradice, která tvrdí, že pravého muže nedělá jen slovo, ale právě i schopnost správně se rozhodnout.

Radek Wohlmuth